

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد

۲۸ اپریل ۲۰۱۳

کارگران و کودکان کار در اوّل ماه می!

روز جهانی کارگر در راه است. در این روز، قداره‌بندان و صاحبان تولیدی، اعتراضات پایه‌ئی و به‌حق کارگران را در شیگامگی امریکا به خون کشاندند. در این روز کارگران به میدان آمدند و خواهان تعدیل شرایط و کاهش ساعات کار شدند و اعلام نمودند که بدون توان و بازوی آنان چرخه جامعه از حرکت و مسیر شکوفائی خود باز خواهد ایستاد. هزاران کارگر در سال ۱۸۸۶، در امریکا دست به اعتصاب زدند و نظام استثمارگر را به مصاف طلبیدند. آری روز جهانی کارگر، روز کشاکش دو طبقه بالنده و میرنده در سطح جهانی‌ست. در این روز است که خیابان‌های دنیا، رنگ و شکل و شمایی، خلاف رنگ و شکل و شمایل، طبقه سرمایه‌داری را به‌خود می‌گیرد و میلیون‌ها کارگر و حامیان‌شان در صفی واحد و در سرتاسر جهان، بار دیگر مخالفان طبقاتی طبقه کارگر را به مصاف می‌طلبند و خواهان نابودی طبقه سرمایه‌داری و هم‌چنین جامعه‌ای فارغ از تفاوت طبقاتی‌اند.

مسلم است که طبقه حافظ سیستم کنونی، از چنین روزی خرسند نیست و می‌داند که شعار کارگر در این روز، به‌معنای نشانه‌گیری به بنیاد مناسباتش می‌باشد؛ می‌داند که شعار و خواست کارگر به‌معنای تقسیم ثروت جامعه است؛ می‌داند که شعار کارگر، به‌معنای نابودی هرگونه ظلم، نابرابری‌ها، فقر و ریشه‌کن نمودن کودکان کار اجباری‌ست؛ می‌داند که قانونش در تخالف با منافع طبقه کارگر و دیگر اقشار محروم جامعه نوشته شده است، و هدف و نیتهی جز، زراندوزی و چپاول بی‌حد و حصر کارگران ندارد. در حقیقت نبض سرمایه‌داران با استثمار کارگران و با غارت اموال عمومی‌ست که می‌تپد و بر همین اساس، همواره در فکر و در به خدمت گرفتن نیروی کار ارزان در میادین متفاوت سوددهی‌اند و بی دلیل هم نیست که سن و جنسیت نمی‌شناسند و همه و از جمله، از انرژی کودکان سود می‌جویند.

آری این روزها دنیای کنونی، شاهد روی آوری بخش عظیمی از کودکان، به دنیای ناامن کار و سرمایه است. کودکی که در اثر نداری و در اثر شرایط محنت‌بار زندگی والدینش به یار و هم‌کار بزرگسالان تبدیل گشته و راهی میادین طاقت‌فرسای کار شده است. خودی‌های‌شان می‌گویند که بیش از ۳۰۰ میلیون کودک کار وجود دارد. میلیون‌ها کودکی که به‌جای فراگیری به علم و دانش به نیروی کار نظام‌های امپریالیستی تبدیل گردیده‌اند و به‌گونه وحشیانه مورد استثمار و اذیت و آزار قرار می‌گیرند.

متأسفانه دنیا، شاهد استثمار و تلف شدن زندگی کودکی، کودکان کار است، و شاهد به‌هرز رفتن نونهالانی‌ست که از سر "خیرخواهی" مناسبات کنونی، به خیابان‌های ناامن و میادین استثمار و خشن سرازیر شده‌اند. امریکا، اروپا، افریقا و آسیا و خلاصه در تمامی جوامع، در استثمار بر روی کودکان باز است و خیل عظیمی از آنان را به کام نیستی و تباهی می‌کشاند. بنابه آمارها فقط در مناطق مرکزی و جنوبی افریقا، یک چهارم کودکان این منطقه مشغول به کاراند و تعداد

آنان در دهه آینده از مرز ۱۵ میلیون نفر هم خواهد گذشت. بیش از ۱ میلیون کودک در معادن هند مشغول به کار طاقت‌فرسا می‌باشند و ۲ میلیون نفر از آنان در غرب افریقا در مزارع کشت استثمار می‌شوند و ۳۰ میلیون نفر دیگر آن، مستخدم کار خانگی‌اند که اغلب آنان مورد اذیت و آزارهای جسمی و جنسی قرار دارند؛ و بنابه خبرگزاری‌ها، سهمیه ایران هم از مرز ۳ میلیون کودک کار گذشته است و همچنین تأکیدها بر آن است که از کل جمعیت ۵۰۰ میلیونی امریکای لاتین، ۴۰ میلیون کودک کار و خیابانی وجود دارد و میلیون‌ها کودک کار در مکزیک، برزیل و کلمبیا به کارهای کاذب و طاقت‌فرسا مشغول‌اند.

البته که آمار و ارقام فوق در بر گیرنده تمامی کودکان کار، در جهان نیست و به جرأت می‌توان تأکید ورزید که آمار کودکان کار، بیش از آن چیزی است که توسط نهادها و ارگان‌های وابسته به نظام‌های امپریالیستی اعلام می‌گردد. در دنیای کنونی و در دنیای استثمار و بردگی، اوضاع کاری کارگران و به ویژه کودکان کار، آن‌چنان وخیم و تأسف‌بار است که با هیچ مقوله‌ای نمی‌توان توضیح داد. به عبارتی یورش به کارگران و کودکان کار یکی دو تا نیست و تعرض به جسم و روان کودکان توسط کارفرمایان و صاحبان تولیدی از دیگر مواردی است که کودکان کار در میدان استثمار با آن‌ها رو در رو می‌باشند. کسی به فکر کودکان نیست و در چنین مناسباتی هم هیچ قانونی مدافع کارگران و حقوق کودکان کار نیست و قانون نوشته شده نظام‌ها هم، فاقد کمترین ارزش و اعتباراند.

به عنوان نمونه و بر اساس قوانین مصوبه نظام‌های امپریالیستی و از جمله قانون جمهوری اسلامی به کارگیری کودکان زیر ۱۵ ساله (دختر و پسر) ممنوع می‌باشد. اما و در دنیای سراسر خشن و ظالم، و در دنیای سراسر استثمار و بردگی، سرمایه‌داران، لذت و طعم کودکی را از کودکان می‌گیرند و تأثیرات بس منفی در آینده و زندگی آنان بر جای می‌گذارند؛ ساعت‌ها از نیروی ضعیف‌شان سود می‌جویند تا بر جیب‌های بی‌انتهای‌شان بیفزایند. کودک در چنین قوانین و روابطی، کاملاً بی‌حقوق است. کودک در زیر سلطه نظام‌های کنونی بی‌آینده است و خواهان ورود به میدان آموزشی و بازی با هم سن و سال‌های خویش می‌باشد. شکی در آن نیست که کودکان کار، زیر فشار چند گانه‌اند و به ده‌ها دلیل، کمتر مورد توجه‌اند و به ده‌ها دلیل، ما کمتر در چنین روزی – یعنی در روز اول ماه می، روز جهانی کارگر – شاهد برشماری موقعیت دردناک و اسف‌بار آنان می‌باشیم. کودکان کاری که به پدیده جهانی تبدیل گردیده‌اند و رنگ خیابان‌ها و میدان استثمار و تولیدی را تغییر داده‌اند؛ کودکان کاری که رنگ روستاها و مزارع و کارگاه‌هایی همچون ریسندگی، بافندگی و کوره‌های آجرپزی را با حضور خود دگرگون ساخته‌اند و مجبوراند ساعت‌های طولانی و گاهی، ۱۴ الی ۱۵ ساعت در روز، بدن نحیف و نیروی خود را در ازای دست‌مزد ناچیز به فروش برسانند.

بدون کمترین شک و شبهه‌ای عامل اصلی و اوضاع ناهنجار کودکان، سرمایه‌داران‌اند و معین است، مناسباتی که در دل خود، کودک کار را پرورش می‌دهد و باز تولید می‌کند؛ مناسباتی که در دل خود کودکان را از میدان آموزشی به میدان استثمار و ناامن رهنمون می‌سازد، نمی‌تواند حقوق کارگر و دیگر توده‌های ستمدیده را محترم بشمارد؛ نمی‌تواند زمینه زندگی بهتر و آسایش کودکان را فراهم نماید و امنیت شغلی کارگران را مهیا سازد. سرمایه‌داران بنابه ماهیت‌شان اصلاً و ابداً، در فکر آسایش کارگران نیستند و همه هم و غم‌شان تعرض به انرژی باقی‌مانده و تنمۀ کارگران و زحمت‌کشان است. در فکر کسب سود هر چه بیشتر، در ازای تخریب زندگانی میلیون‌ها کارگر و زحمت‌کش و کودکان کاراند؛ چرا که تعریف و نگاه سرمایه، تعریف و نگاه سود آوری است. به همین دلیل است که همه‌جا از نیروی آنان برای کسب سود هر چه بیشتر استفاده می‌کند و آنان را از میدان آموزشی، به میدان استثمار رهنمون می‌سازد. کارگر و کودکان کار، فاقد امنیت شغلی و فاقد حقوق اولیه‌اند و روشن است که با وجود چنین روابط و مناسباتی، چرخه زمانه به نفع و به سمت حقوق کارگران و کودکان کار نخواهد چرخید. روشن است که دشمن کارگران و کودکان کار، مناسبات

گنبدیده کنونیست و روشن است که با وجود چنین حاکمان زورگویی، چهره‌خشن و نابرابر جهان کنونی تغییر نخواهد یافت و همچنان دنیای آزادی، شاهد به هرز رفتن هر چه بیشتر زندگانی کارگران و کودکان کار خواهد بود. بنابراین و جدا از گرامی‌داشت و تجلیل از روز جهانی کارگر لازم است تا یکبار دیگر بر این نکته تأکید گردد که دنیا، نیاز به تغییر فوری، به نفع محرومان دارد و بالطبع تغییر آن، با سازماندهی کارگران و زحمت‌کشان از جانب نیروهای مدافع آنان، و همچنین با مقابله و رو در روئی پیروان واقعی مارکسیسم - لنینیسم با نظام‌های حاکم و از جمله رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی گره خورده است. در یک کلام باید اعلام نمود که جنبش‌های اعتراضی کارگران جهان و به ویژه کودکان کار، تشنه فعالیت‌های عملی کمونیست‌ها در مقابل سرمایه‌داران و استثمارگران‌اند؛ تشنه حضور عملی و روزمره کمونیست‌ها در میادین تولیدی و دیگر میادین زیر سلطه سرمایه‌داران‌اند؛ تشنه آنند تا میادین تولیدی را از رسوبات استثمارگران پاک نمایند و پرچم جامعه‌ای عاری از ظلم و ستم را بر افرازند. تنها در چنین شرایط و موقعیتیست که خیابان‌ها و میادین تولیدی بیش از این شاهد استثمار کارگران و کودکان کار خواهند بود.

۲۷ اپریل ۲۰۱۳

۷ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۲